

*Wet op de loonbelasting 1960*TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING
(Ingezonden bij brief van 21 december 1962)

Nr. 24

In het wetsontwerp worden de navolgende wijzigingen aangebracht.

I

Artikel 2, derde lid, letter *c*, wordt gelezen:

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking, door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een binnen het Rijk gevestigde naamloze vennootschap, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten het Rijk gelegen gedeelten van de onderneming van die vennootschap.

II

Artikel 3 wordt gelezen:

Artikel 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep in aangenomen werk persoonlijk arbeid verricht;

b. degene, die de onder *a* bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die bij wijze van sociale werkvoorziening te werk gesteld is;

e. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij exploitant of medeexploitant van het vaartuig is;

f. het kind van 15 jaar of ouder, dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

g. de commissaris van een naamloze vennootschap.

2. Het bepaalde in het vorige lid, onder *a* en *b*, blijft buiten toepassing, indien de aldaar bedoelde arbeid wordt verricht ten behoeve van een natuurlijk persoon die deze arbeid doet verrichten anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep.

III

A. In **artikel 4** vervalt het bepaalde onder letter *a* en worden de letteraanduidingen *b* tot en met *f* gewijzigd in *a* tot en met *e*.

B. In de in letter *b* gewijzigde bepaling van letter *c* wordt „een onder *a* of *b* bedoeld persoon” vervangen door: de onder *a* bedoelde persoon.

C. In de in letter *e* gewijzigde bepaling van letter *f* wordt de punt aan het slot vervangen door: „, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

IV

Artikel 7 wordt gelezen:

Artikel 7. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:

1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder:

a. en *b.* de aanbesteder;

c. degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;

d. degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;

e. de exploitant of medeexploitant van het vaartuig;

f. de ouder;

g. de naamloze vennootschap;

2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, onder:

a. de opdrachtgever;

b. de thuiswerker;

c. degene, met wie het optreden is overeengekomen;

d. en *e.* degene, die bij de in artikel 4 bedoelde algemene maatregel van bestuur als inhoudingsplichtige is aangewezen.

V

In **artikel 8**, tweede lid, vervalt het bepaalde onder letter *a* en worden de letteraanduidingen *b* en *c* gewijzigd in *a* en *b*.

VI

A. In **artikel 11**, eerste lid, wordt onder letter *b* na „Kinderbijslagwet voor loontrekkenden” ingevoegd: (*Stb.* 1962, 257), onder letter *g*, 2°, na „Ziektewet”: (*Stb.* 1929, 329) en onder letter *g*, 3°, na „Werkloosheidswet”: (*Stb.* 1949, J 423).

B. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, toegevoegd:

h. uitkeringen en aanspraken op uitkeringen ingevolge een spaarregeling, voor zover die uitkeringen over ieder kalenderjaar waarin de werknemer overeenkomstig die regeling heeft gespaard, niet meer bedragen dan f 390.

C. Voorts worden aan het artikel vier leden toegevoegd, luidende:

4. Onder spaarregeling wordt verstaan een regeling — niet zijnde een pensioenregeling —, die ten doel heeft de bevordering van duurzaam bezit van werknemers:

a. door middel van besparingen van werknemers welke door de inhoudingsplichtige zijn ingehouden en van uitkeringen welke door de inhoudingsplichtige naar gelang van die besparingen worden gedaan (premiespaarregeling), of

b. door middel van uitkeringen door de inhoudingsplichtige naar gelang van zijn winst of van aan anderen toekomende winstuitkeringen (winstdelingsspaarregeling),

een en ander mits de regeling voldoet aan het bepaalde in het vijfde of zesde lid alsmede aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

5. Om als premiespaarregeling te worden aangemerkt mag een regeling slechts voorzien in:

a. uitkeringen van niet meer dan de helft van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste vier volle kalenderjaren niet zijn opgenomen of deze op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze zijn besteed;

b. uitkeringen van niet meer dan de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste zeven volle kalenderjaren niet zijn opgenomen;

c. uitkeringen van niet meer dan de dubbele van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste tien volle kalenderjaren niet zijn opgenomen, alsmede ingeval zij op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze ten behoeve van onroerende zaken zijn besteed en de uitkeringen uitsluitend op die wijze daartoe kunnen worden besteed.

6. Een winstdelingsregeling wordt slechts als spaarregeling aangemerkt voor zover de uitkeringen ingevolge de regeling dan wel ingevolge een overeenkomstig de regeling afgelegde, schriftelijke, voor de uitkeringen over ten minste vijf achtereenvolgende jaren geldende, onherroepelijke verklaring van de werknemer uitsluitend op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze kunnen worden genoten.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen:

a. regelingen als spaarregeling worden aangewezen, ook indien zij niet geheel voldoen aan de in het vierde, vijfde en zesde lid gestelde vereisten;

b. regelingen als spaarregeling worden uitgesloten, ingeval zij niet dienstbaar zijn aan de bevordering van duurzaam bezit van werknemers in voldoende brede kring of bij herhaling niet worden nageleefd, alsmede ingeval omtrent de uitvoering daarvan geen administratie wordt gevoerd waaruit duidelijk blijkt dat aan de vereisten voor vrijstelling is voldaan;

c. regelen worden gesteld ter verzekering van het heffen van belasting over uitbetalingen, welke in afwijking van de spaarregeling aan de werknemer worden gedaan.

VII

In **artikel 13**, eerste lid, wordt „niet te gelde kan worden gemaakt” vervangen door: niet te gelde kan of niet te gelde pleegt te worden gemaakt.

VIII

A. In **artikel 15**, eerste lid, letter a, 4°, wordt na „Algemene Kinderbijslagwet” ingevoegd: (Stb. 1962, 160).

B. In het eerste lid van dit artikel wordt aan het bepaalde onder letter a toegevoegd:

een en ander voor zover met het bestaan van die verplichtingen niet reeds rekening is gehouden bij het berekenen van winst uit onderneming.

C. Het derde lid van dit artikel wordt gelezen:

3. Premies voor lijfrenten komen slechts in aanmerking tot een bedrag van ten hoogste f 4500. Het bepaalde in de vorige volzin geldt niet ten aanzien van periodiek over een tijdvak van ten minste vijf jaren verschuldigde premies voor een lijfrente welke uitsluitend strekt tot toekomstige voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde invalide kinderen en invalide pleegkinderen.

IX

In **artikel 16** wordt „f 120” vervangen door: f 150.

X

In **artikel 17**, eerste lid, letter c, vervalt: „, indien de uitgaven een jaarlijks bedrag van f 120 vermoedelijk te boven gaan”.

XI

A. In **artikel 18**, eerste lid, wordt „giften in geld” vervangen door: giften, met uitzondering van die, bestaande in nog niet betaalbaar gestelde dividendbewijzen, .

B. In het tweede lid van dit artikel wordt „vier percent” vervangen door: zes percent.

XII

A. In **artikel 19**, eerste lid, wordt „f 120” vervangen door: f 150.

B. De tweede volzin van het tweede lid van dit artikel wordt gelezen:

Bij die herleiding wordt een jaar op 260 dagen, een maand op 65/3 dag, een week op 5 dagen en een tijd van niet meer dan 4 uren op een halve dag gesteld.

C. In het vijfde lid van dit artikel wordt „f 21 120” vervangen door: f 21 150. Voorts wordt „inkomen” vervangen door: belastbaar inkomen.

XIII

A. In **artikel 20**, eerste lid, wordt „f 624” vervangen door: f 702;

voorts wordt de punt aan het slot vervangen door: of voor wie artikel 21a, eerste lid, van toepassing is.

B. In het tweede lid van dit artikel wordt „een derde” vervangen door: de helft.

XIV

Artikel 21 wordt gelezen:

Artikel 21. 1. Tantièmes, gratificaties en andere beloningen die in de regel slechts eenmaal of eenmaal 's jaars worden toegekend, worden belast naar het percentage dat wordt aangewezen door de navolgende tabel.

Indien het jaarloon bedraagt:		beloopt het belastingpercentage voor werknemers, vallende in:										
meer dan	doch niet meer dan	tarief-groep I	tarief-groep II	tariefgroep III, in geval van kinderaftrek voor:								
				1 kind	2 kinde-ren	3 kinde-ren	4 kinde-ren	5 kinde-ren	6 kinde-ren	7 kinde-ren	8 of meer kinderen	
—	f 2000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
f 2000	4000	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4000	6000	18	14	12	—	—	—	—	—	—	—	—
6000	9000	24	18	16	14	12	10	—	—	—	—	—
9000	30	23	21	19	17	15	13	11	9	—	—

2. Indien dit tot een lager belastingbedrag leidt, mogen de in het eerste lid bedoelde beloningen echter worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin zij worden uitbetaald.

3. Als jaarloon geldt voor de toepassing van dit artikel:

a. ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het in dat jaar genoten loon;

b. ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon;

c. in andere gevallen: het in het jaar te genieten loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden genoten.

4. Het bepaalde in artikel 19, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

XV

Na artikel 21 wordt ingevoegd:

Artikel 21a. 1. In afwijking van de artikelen 19 en 21 bedraagt de belasting naar het zuivere loon dat door een gehuwde, niet duurzaam gescheiden van haar man levende vrouw wordt genoten ter zake van het vervullen van een dienstbetrekking of wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, 15 percent van dat zuivere loon, nadat dit is verminderd met het in artikel 19, eerste lid, genoemde bedrag van f 150, alsmede met f 500 per jaar. In de gevallen waarin zonder toepassing van de eerste volzin een bijzondere tabel als bedoeld is in artikel 19, vierde lid, toepassing zou vinden, geldt als zuiver loon het bedrag aan zuiver loon waarin de positieve en negatieve bestanddelen als daar zijn bedoeld niet zijn opgenomen.

2. De gehuwde vrouw kan, ingeval het inkomen van haar echtgenoot naar schatting geheel of nagenoeg geheel zal bestaan uit het door haar genoten zuivere loon, de inspecteur verzoeken bij beschikking te bepalen, dat het eerste lid te haren aanzien buiten toepassing blijft. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

XVI

A. In artikel 23 wordt, onder vernummering van het tweede tot en met zesde lid in derde tot en met zevende lid, na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

2. De werknemer geniet mede kinderaftrek voor één ander eigen of aangehuwd kind dan wel pleegkind, dat 16 jaar of ouder doch jonger dan 21 jaar is, mits reeds voor drie kinderen kinderaftrek ingevolge het eerste lid wordt genoten.

B. In het eerste lid, letter e, en het tot vierde lid vernummerde derde lid, letter b, van dit artikel wordt „een derde” vervangen door: de helft.

C. In het tot zesde lid vernummerde vijfde lid wordt „in het vierde lid” vervangen door: in het tweede lid en in het vijfde lid. Voorts wordt „bepaling” vervangen door: bepalingen.

D. In het tot zevende lid vernummerde zesde lid wordt „vijfde lid” vervangen door: zesde lid.

XVII

Aan artikel 24 wordt, onder nummering van het bestaande lid als eerste lid, een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor de werknemer die op enig tijdstip valt onder de omschrijving van artikel 22, tweede lid, is — indien dit tot een lager belastingbedrag leidt — de toestand op dat tijdstip evenwel beslissend voor de na dat tijdstip in het kalenderjaar in te houden belasting.

XVIII

Aan artikel 26 wordt, onder nummering van het bestaande lid als eerste lid, een lid toegevoegd, luidende:

2. Indien de werknemer geen gegevens heeft verstrekt als zijn bedoeld in artikel 27, dient de inhoudingsplichtige de belasting in te houden alsof de werknemer valt onder tariefgroep I. Ten aanzien van een vrouwelijke werknemer wier loon minder bedraagt dan f 500 per maand wordt de belasting evenwel berekend op de voet van artikel 21a, eerste lid.

XIX

In artikel 28, eerste lid, tweede volzin, vervalt: „, die de verzoeker schriftelijk in kennis stelt met zijn beschikking”.

XX

A. In artikel 31, eerste lid, onder 5°, wordt „letter d” vervangen door: eerste lid, letters a, b en e.

B. In het tweede lid van dit artikel vervalt het bepaalde onder letter c.

C. Voorts wordt in dit lid, onder wijziging van de letteraanduiding b in c, na het bepaalde onder letter a ingevoegd:

b. de gevolgen van het niet nakomen van de voorwaarden welke krachtens het bepaalde onder letter a worden gesteld;

XXI

In Hoofdstuk VII wordt na het opschrift een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 33a. Zolang de vermogensbelasting ingevolge de Wet op de vermogensbelasting 1960 geheven wordt naar een tarief van ten minste f 5 voor elk geheel bedrag van f 1000 dat in de belastbare som is begrepen, wordt een derde gedeelte van die belasting mede gerekend tot de ingevolge artikel 15 aftrekbare persoonlijke verplichtingen.

2. Het bepaalde in het vorige lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vermogensbelasting welke over het laatste belastingjaar dat vooraf gaat aan het tijdstip waarop de Wet op de vermogensbelasting 1960 in werking treedt ingevolge de Wet op de Vermogensbelasting 1892 geheven wordt naar een tarief van ten minste f 2,50 voor elk geheel bedrag van f 500 dat in het zuiver vermogen is begrepen.

XXII

A. In artikel 36 vervalt het bepaalde in het tweede lid.

B. Het derde lid van dit artikel wordt vernummerd tot tweede lid.

Toelichting

Ad I. De in dit onderdeel voorgestelde wijziging van artikel 2, derde lid, letter c, strekt er in de eerste plaats toe buiten twijfel te stellen dat de loonbelasting — en mitsdien ook de inkomstenbelasting — toepassing vindt op bestuurders en commissarissen van binnen het Rijk gevestigde naamloze vennootschappen ongeacht of hun bevoegdheid al dan niet beperkt is tot buiten het Rijk gelegen gedeelten van de onderneming. Hiervoor moge worden verwezen naar de bespreking van artikel 41 in de memorie van antwoord betreffende het ontwerp van Wet op de inkomstenbelasting 1960. Bovendien geeft de gewijzigde tekst duidelijk aan dat de belasting ook verschuldigd is over pensioenen, uitgekeerd aan gewezen bestuurders en commissarissen, of hun nagelaten betrekkingen.

Ad II, III, IV, V en XX, letter A. Deze onderdelen bevatten wijzigingen welke reeds zijn toegelicht in de memorie van antwoord bij artikel 3.

Ad VI. De onder letter A van dit onderdeel aangebrachte wijzigingen behoeven geen nadere toelichting. De toevoegingen aan artikel 11, vervat in de letters B en C, strekken ertoe in het ontwerp op te nemen de fiscale faciliteiten, voortvloeiende uit de wet Voorzieningen met betrekking tot premiespaarrege-

lingen en winstdelingsspaarregelingen voor werknemers, welke in het Besluit 1940 zijn opgenomen in artikel 6, eerste lid, letter g, en in de leden 4 tot en met 7 van dat artikel. Daarbij is de terminologie uiteraard aangepast aan die van het ontwerp.

Ad VII, VIII, IX, X, XI, XII, letters A en C, XIII, XVI, XIX, XX, letters B en C, XXI en XXII. De in deze onderdelen voorgestelde wijzigingen van het ontwerp vloeien voort uit de overeenkomstige wijzigingen van het ontwerp van Wet op de inkomstenbelasting 1960. Te dezer plaatse moge daarom worden volstaan met verwijzing naar de toelichting bij de laatstbedoelde wijzigingen.

Ad XII, letter B. De voorgestelde wijziging van artikel 19, tweede lid, houdt verband met de invoering van de vijfdaagse werkweek.

Ad XIV. De voorgestelde nieuwe tekst van artikel 21 bevat de herziening van het tarief voor bijzondere beloningen door differentiatie naar de hoogte van het loon en betere aanpassing van de percentages aan de hoogte van de lonen waarvoor de loonbelasting eindheffing zal zijn. Deze wijziging is in hoofdzaak reeds toegelicht in het algemene deel van de memorie van antwoord betreffende het ontwerp van Wet op de inkomstenbelasting 1960 onder het hoofd „Inkomstenbelasting en loonbelasting”. Hier zij er nog op gewezen dat het nieuwe tarief een verlaging inhoudt voor de loonklassen tot f 4000. In de loonklasse f 4000—f 6000 zijn de percentages voor ongehuwden, gehuwden zonder kinderen en gehuwden met 1 kind enkele punten hoger dan de thans geldende percentages; daar staat tegenover dat bij meer kinderen geen loonbelasting verschuldigd zal zijn. In de loonklassen boven f 6000 vallen de percentages hoger uit dan in het bestaande, niet naar loonklassen gedifferentieerde tarief.

Voor de werknemers die tot nu toe in de inkomstenbelasting werden betrokken, o.m. degenen met een jaarloon boven de huidige aanslaggrens van f 8000, betekent dit nieuwe tarief uiteraard geen feitelijke belastingverzwaring, daar het slechts een verschuiving teweegbrengt van de inkomstenbelasting naar de loonbelasting.

Bij vergelijking van het voorgestelde bijzondere tarief met het tot dusverre bestaande bijzondere tarief moet wel voor ogen worden gehouden dat het bestaande bijzondere tarief alleen reële betekenis heeft voor werknemers met een loon tot f 8000, aangezien het bij hogere inkomens slechts het karakter van een voorheffing bezit op de uiteindelijk verschuldigde belasting. Bezie men de groep van werknemers met een loon tot f 8000 (de huidige aanslaggrens), dan leidt dit nieuwe tarief tot een meeropbrengst aan loonbelasting van naar ruwe schatting f 15 mln. Uitgaande van de huidige toestand is dit de uit de wijziging van het bijzondere tarief voortvloeiende totale drukverzwaring.

Bezie men de groep van werknemers met een loon tot f 12 000 (de nieuw voorgestelde aanslaggrens), dan bedraagt de meeropbrengst aan loonbelasting uit dien hoofde omstreeks f 40 mln., zijnde het in de memorie van antwoord betreffende de inkomstenbelasting vermelde bedrag. Tegenover deze meeropbrengst staat een opbrengstvermindering van eveneens f 40 mln. ten gevolge van de verhoging van de aanslaggrens tot f 12 000.

Voor de indeling in loonklassen is aansluiting gezocht bij het jaarloon, met inbegrip van de bijzondere beloningen, terwijl de percentages zodanig zijn gekozen dat zij passen bij de top van het laatste jaarloon in iedere loonklasse. Dit geeft een nauwe aansluiting bij het feit dat de bijzondere beloningen veelal een aanvulling zijn op de regelmatig weerkeren-

de beloningen. In het merendeel der gevallen zullen de voorgestelde percentages aan de lage kant zijn, daar het jaarloon veelal zal uitgaan boven de ondergrens van een loonklasse. Slechts in het uitzonderlijke geval dat het in het jaar genoten loon ongeveer gelijk is aan of kleiner is dan de ondergrens van de voor de werknemer geldende loonklasse en bovendien een ongewoon groot deel van dat loon in de vorm van bijzondere beloningen wordt genoten, kan het thans voorgestelde tarief leiden tot inhoudingen die belangrijk uitgaan boven de verschuldigde inkomstenbelasting. In dat geval kan uiteraard gebruik worden gemaakt van het recht op een aanslag, voorgesteld in artikel 53, eerste lid, letter d, van het ontwerp van Wet op de inkomstenbelasting 1960.

Om te voorkomen dat de werkgevers voor iedere werknemer een schatting van het jaarloon moeten maken, wordt in het nieuwe derde lid van artikel 21 voorgesteld de indeling in loonklassen zoveel mogelijk te doen aansluiten bij het loon dat van dezelfde werkgever in het voorafgaande jaar is genoten. Het bedrag van dit loon dient de werkgever om andere redenen toch reeds omstreeks de jaarwisseling te berekenen, zodat hij in de gelegenheid is tegelijkertijd de voor het gehele nieuwe jaar geldende indeling in loonklassen voor zijn werknemers vast te stellen.

Voorts wordt in het vierde lid handhaving voorgesteld van de machtiging om afwijkende percentages vast te stellen voor degenen op wie een bijzondere tabel, bv. de coördinatie tabel, van toepassing is. Voor deze werknemers zullen, evenals thans krachtens artikel 7a van het Besluit 1940 geschiedt, percentages worden vastgesteld, passend bij jaarloonbedragen waarin bepaalde positieve en negatieve bestanddelen niet zijn opgenomen, waardoor veel rekenwerk voor de werkgevers zal worden vermeden.

Ad XV. Het voorgestelde artikel 21a bevat de voorziening ten behoeve van de werkende gehuwde vrouw. Het artikel komt, afgezien van de aanpassing aan de terminologie van het ontwerp, vrijwel overeen met de huidige bepaling van artikel 10a van het Besluit 1940. De bepaling is evenwel aangepast aan de wijziging van de omschrijving van het begrip arbeidsinkomsten in de inkomstenbelasting, welke ertoe leidt dat daaronder wordt begrepen loon genoten ter zake van het vervullen van een dienstbetrekking of wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Ad XVII. De in dit onderdeel voorgestelde toevoeging aan artikel 24 is reeds toegelicht in de memorie van antwoord bij genoemd artikel. Zij strekt ertoe de bestaande gunstige regeling te handhaven waardoor de werknemer bij huwelijk en bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd onmiddellijk in tariefgroep II wordt gerangschikt en niet — zoals oorspronkelijk is voorgesteld — eerst met ingang van het eerstvolgende kalenderkwartaal.

Ad XVIII. Het nieuw voorgestelde tweede lid van artikel 26 heeft, zoals in de memorie van antwoord bij Hoofdstuk III onder het hoofd Algemeen reeds is opgemerkt, de strekking een voorziening te treffen voor het geval de werknemer niet voldoet aan zijn verplichting tot het indienen van een werknemersverklaring.

De Minister van Financiën,

J. ZIJLSTRA.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.